

er, hvor der ikke må ryges, og i hvilket omfang de bliver respekteret, så områderne også i praksis er røgfri. Hvordan situationen så er, vil vi få at se efter sommerferien.

Jeg vil godt kommentere et par af punkterne i beslutningsforslaget. Det ene er det, der nævnes allerførst, at børn og unge skal kunne færdes og opholde sig i offentlige lokaler og opholdssteder uden at blive udsat for passiv rygning, og der nævnes bl.a. børnehaver, skoler, skolefritidsordninger osv. Det er jeg fuldstændig enig i.

Jeg mener, det er utrolig vigtigt, ikke alene, fordi børnene skal skånes for tobaksrøgen, men mindst lige så meget, fordi de voksne, der omgiver børnene, altid vil virke som rollemodeller. Og en rollemodel med en cigaret i munden hører efter min mening ikke hjemme hverken i børnehaver, skoler eller fritidsordninger – eller ungdomsskoler for den sags skyld.

Nu hvor jeg så bruger ordet rollemodeller, så har jeg faktisk tit tænkt på, når man går på gaden og ser en mor eller far komme med en barnevogn eller klapvogn med et barn på et par år, hvor den mor eller far går storrygende hen ad gaden, at der kan selve røgen måske ikke genere barnet, men vil det barn ikke spekulere på, at når jeg bliver stor, så skal jeg gøre, ligesom mor eller far gør? For små børn gør nemlig ikke altid, hvad forældrene siger, men somme tider, hvad forældrene gør. Hvis den mor eller far somme tider har tænkt på at holde op med at ryge, så kunne man måske skåne børnene for at blive ledt ind i den samme dårlige vane.

Det andet, jeg vil nævne, er det, som står om handlingsplanen, der skal give mulighed for en effektiv og hurtig rygeafvænnning. Jeg skal nøjes med at kommentere den ene ting, der handler om sygesikringstilskud eller medicintilskud til rygeafvænningstilbuddene.

Nu er jeg glad for, at hr. Poul Qvist Jørgensen nævnte det så præcist, som han gjorde, at sådan en pakke tygegummi kunne man blive næsten lige så fattig af som af at ryge. Jamen så synes jeg ærlig talt ikke, at der er nogen som helst grund til, at det offentlige skal blandes ind i finansieringen af det.

Det, der er væsentligt – jeg ved det ikke selv, for jeg har heldigvis aldrig prøvet at ryge – for mennesker, der skal holde op med at ryge, ligesom det er for dem, der skal holde op med at drikke eller alt muligt andet, må være, at de er topmotiverede. Og hvis de er topmotiverede, kan de vel også holde til at bruge de penge – eller næsten lige så mange penge – på rygeafvæn-

ningstyggegummi, som de plejer at bruge på tobak. Man må jo gå ud fra, at deres motivation også har noget at gøre med, at de har indset, at rygning er skadeligt for deres helbred.

Kl. 16.05

Som jeg startede med at sige, er vi generelt enige i formålet med beslutningsforslaget, men ikke i, at der skal laves en handlingsplan. Vi er tilfredse med ministerens initiativ og ser frem til at høre, hvad svarene på serviceeftersynene er.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Det er til det allersidste, fru Theill Sørensen tog fat i om rygestopmidlerne. Delvis kan det jo være min egen skyld, at jeg ikke fik forklaret det helt, for det er jo kort tid, man har. Vi kender det godt med den røde lampe, der lyser, ikke?

Men det, det egentlig handler om, og som jeg prøvede at illustrere, er ikke, om man har råd til at betale for de 12 stykker tygegummi, nej, det var i virkeligheden, at fabrikkerne – og vi har kun to af dem i Danmark – benytter chancen til at få solgt et produkt til en væsentlig højere pris, end det er nødvendigt. Det er jo ikke nødvendigt for de fleste af os, der bruger disse midler, at vi skal have dem i 12-styks-pakker osv. Giv os dem dog på glas og så til den halve pris. Det kunne være en af mulighederne.

Det, jeg heller ikke fik sagt før, men som vi har debatteret før med ministeren, er: Hvad med at tage en diskussion mellem ministeren og de to monopolindehavere på området og få sagt til dem: I er simpelt hen bare for dyre?

Og endelig: Jeg nævnte kun prisen på tygegummiet. Der er andre rygemidler, også nogle, der er betydelig dyrere, og jeg talte slet ikke om terminaludgifterne, og de trækker udgifterne i vejret, skulle jeg hilse og sige.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg kan ikke kommentere det med monopolerne. Det er nyt for mig, at det var den problemstilling. Jeg hæftede mig alene ved prisen på rygestopmidlerne og må konstatere – og det mener jeg sådan set stadig væk, det er der ikke roket et komma ved – at hvis man ønsker at holde op med at ryge, og det skal man ønske, for ellers giver man sig ikke i kast med sådan noget, så kan det umuligt for nogen som helst være økonomien, der er det afskrækkende. Det er stadig væk min holdning, indtil jeg på anden vis får bevist, at det ikke er tilfældet.